

APP LO STUDY CENTRE

TNPSC GROUP I MAIN - 2021

PREMODEL EXAM - IV (HOME TEST)

PAPER - 2 - UNIT - II SCIENCE AND TECHNOLOGY, UNIT III TAMIL SOCIETY AND CULTURE

Time: 3 hours

Total marks: 250

SECTION A

5 x 10 = 50

Answer all the questions. Answer not exceeding 150 words each

PAPER 2 - UNIT II - SCIENCE AND TECHNOLOGY

1. Write a note on Super Computers in India

இந்தியாவில் மீத்திறன் கணிப்பொறிகள் பற்றி குறிப்பு வரைக

Supercomputing in India has a history going back to the 1980s. The Government of India created an indigenous development programme as they had difficulty purchasing foreign supercomputers. As of November 2020 when ranking by number of supercomputer systems in the TOP500 list, India is ranked 17th in the world, with the PARAM Siddhi-AI being the fastest supercomputer in India.

Early years

India had faced difficulties in the 1980s when trying to purchase supercomputers for academic and weather forecasting purposes. In 1986 the National Aerospace Laboratories (NAL) started the Flosolver project to develop a computer for computational fluid dynamics and aerospace engineering. The Flosolver MK1, described as a parallel processing system, started operations in December 1986

Indigenous development programme

In 1987 the Indian Government had requested to purchase a Cray X-MP supercomputer; this request was denied by the United States government as the machine could have a dual use in weapons development. After this problem, in the same year, the Government of India decided to promote an indigenous supercomputer development programme. Multiple projects were commissioned from different groups including the Centre for Development of Advanced Computing (C-DAC), the Centre for Development of Telematics (C-DOT), the National Aerospace Laboratories (NAL), the Bhabha Atomic Research Centre (BARC), and the Advanced Numerical Research and Analysis Group (ANURAG). C-DOT created "CHIPPS": the C-DOT High-Performance Parallel Processing System. NAL had created the Flosolver in 1986. BARC created the Anupam series of supercomputers. ANURAG created the PACE series of supercomputers.

C-DAC First Mission

Further information: PARAM

The Centre for Development of Advanced Computing (C-DAC) was created at some point between November 1987 and August 1988. C-DAC was given an initial 3-year budget of Rs375 million to create a 1000MFLOPS (1GFLOPS) supercomputer by 1991. C-DAC unveiled the PARAM 8000 supercomputer in 1991. This was followed by the PARAM 8600 in 1992/1993. These machines demonstrated to the world Indian technological prowess and led to export success.

C-DAC Second Mission

The PARAM 8000 was considered a success for C-DAC in delivering a gigaFLOPS range parallel computer. From 1992 C-DAC undertook its "Second Mission" to deliver a 100 GFLOPS range computer by 1997/1998. The plan was to allow the computer to scale to 1 teraFLOPS. In 1993 the PARAM 9000 series of supercomputers was released, which had a peak computing power of 5 GFLOPS. In 1998 the PARAM 10000 was released; this had a sustained performance of 38 GFLOPS on the LINPACK benchmark.

C-DAC Third Mission

The C-DAC's third mission was to develop a teraFLOPS range computer. The PARAM Padma was delivered in December 2002.[1] This was the first Indian supercomputer to feature on a list of the world's fastest supercomputers, in June 2003.

Development by other groups in the early 2000s

By the early 2000s it was noted that only ANURAG, BARC, C-DAC and NAL were continuing development of their supercomputers. NAL's Flosolver had 4 subsequent machines built in its series. At the same time ANURAG continued to develop PACE, primarily based on SPARC processors.

12th Five Year Plan

The Indian Government has proposed to commit 2.5 billion USD to supercomputing research during the 12th Five-Year Plan period (2012–2017). The project will be handled by Indian Institute of Science (IISc), Bangalore. Additionally, it was later revealed that India plans to develop a supercomputer with processing power in the exaflops range. It will be developed by C-DAC within the subsequent five years of approval.

National Supercomputing Mission

In 2015 the Ministry of Electronics and Information Technology announced a "National Supercomputing Mission" (NSM) to install 73 indigenous supercomputers throughout the country by 2022. This is a seven-year program worth \$730 million (Rs. 4,500 crore). [citation needed] Whilst previously computer were assembled in India, the NSM aims to produce the components within the country. The NSM is being implemented by C-DAC and the Indian Institute of Science.

The aim is to create a cluster of geographically-distributed high-performance computing centers linked over a high-speed network, connecting various academic and research institutions across India. This has been dubbed the "National Knowledge Network" (NKN). The mission involves both capacity and capability machines and includes standing up three petascale supercomputers.

The first phase involved deployment of supercomputers which have 60% Indian components. The second phase machines are intended to have an Indian designed processor, with a completion date of April 2021. The third and final phase intends to deploy fully indigenous supercomputers, with an aimed speed of 45 petaFLOPS within the NKN.

By October 2020, the first assembled in India supercomputer had been installed. The NSM hopes to have the manufacturing capability for indigenous production by December 2020. [

PARAM Shivay, the first supercomputer assembled indigenously, was installed in IIT (BHU), followed by PARAM Shakti, PARAM Brahma, PARAM Yukti, PARAM Sanganak at IIT-Kharagpur IISER, Pune, JNCASR, Bengaluru and IIT Kanpur respectively.

Every year the list of fastest supercomputers comes out. Published by TOP500, the list this year features two supercomputers from India once again. Pratyush and Mihir, the two supercomputers of India, ranked in at 67th and 120th spot on the list. These rankings were announced on June 22 at the ongoing virtual event ISC (International Supercomputing Conference) High Performance 2020 Digital.

The two Indian supercomputers' rankings, however, has fallen down compared to last year. According to the 2019 rankings, Pratyush supercomputer was in 57th spot whereas Mihir supercomputer's ranking was 100. The TOP500 list is a project that regularly ranks and evaluates the top 500 fastest supercomputer systems in the world.

Prathush is India's fastest supercomputer with 3.7 petaflops high performance. The supercomputer is at the Indian Institute of Meteorology, Pune. For the uninitiated, a petaflop is the measure of a computer's processing speed. A petaflop is equal to a quadrillion or a thousand trillion

2. Write a note on Stem Cell Technology.

குறுத்தனு தொழில்நுட்பம் பற்றி குறிப்பு வரைக

Definition of Stem Cell Technology

Stem cells are defined as **totipotent progenitor cells capable of self renewal and multilineage differentiation**. Stem cells survive well and show stable division in culture, making them ideal targets for in vitro manipulation.

How does stem cell technology work?

Researchers grow stem cells in a lab. These stem cells are **manipulated to specialize into specific types of cells**, such as heart muscle cells, blood cells or nerve cells. The specialized cells can then be implanted into a person.

What is the purpose of stem cells?

Stem cells provide new cells for the body as it grows, and replace specialised cells that are damaged or lost. They have two unique properties that enable them to do this: They can divide over and over again to produce new cells. As they divide, they can change into the other types of cell that make up the body.

How effective is stem cell technology?

Currently, very few stem cell treatments have been proven safe and effective. The list of diseases for which stem cell treatments have been shown to be beneficial is still very short.

Diseases Treated with Stem Cell Transplants

- Acute leukaemia.
- Amegakaryocytosis or congenital thrombocytopenia.
- Aplastic anemia or refractory anemia.
- Chronic lymphocytic leukemia.
- Familial erythrophagocytic lymphohistiocytosis.
- Myelodysplastic syndrome of another myelodysplastic disorder.
- Osteopetrosis.

What are 3 important uses for stem cells?

Potential uses of stem cells

- grow new cells in a laboratory to replace damaged organs or tissues.
- correct parts of organs that don't work properly.
- research causes of genetic defects in cells.
- research how diseases occur or why certain cells develop into cancer cells.
- test new drugs for safety and effectiveness.

3. Discuss the utility of DNA Finger Printing

டி.என்.ஏ. றீரகைப் பதிவின் பயன்பாடுகள் எழுதுக

- DNA fingerprinting or DNA profiling is a process used to determine the nucleotide sequence at a certain part of the DNA that is unique in all human beings.
- The process of DNA fingerprinting was invented by Sir Alec Jeffrey at the University of Leicester in 1985.

Forensic Science:

Biological materials used for DNA profiling are: Blood, Hair, Saliva, Semen, Body tissue cells etc. DNA isolated from the evidence sample can be compared through VNTR (Variable number of tandem repeats) prototype. It is useful in solving crimes like murder and rape.

Paternity and Maternity Determination:

A Person accedes to his or her VNTRs from his or her parents. Parent-child VNTR prototype analysis has been used to solve disputed cases. This information can also be used in inheritance cases, immigration cases.

Personal Identification:

It utilizes the concept of using DNA fingerprints as a sort of genetic bar code to pinpoint individuals.

Diagnosis of Inherited Disorders:

It is also useful in diagnosing inherited disorders in both prenatal and new born babies. These disorders may include cystic fibrosis, haemophilia, Huntington's disease, familial Alzheimer's, sickle cell anaemia, thalassemia, and many others.

Development of Cures for Inherited Disorders:

By studying the DNA fingerprints of relatives who have a history of some particular disorder, DNA prototypes associated with the disease can be ascertained.

Detection of AIDS:

By comparing the band of HIV "RNA" (converted to DNA using RTPCR) with the bands form by the man's blood, person suffering with AIDS can be identified.

Breeding Program:

Breeders conventionally use the phenotype to evaluate the genotype of a plant or an animal. As it is difficult to make out homozygous or heterozygous dominance from appearance, the DNA fingerprinting allows a fastidious and precise determination of genotype. It is basically useful in breeding race horses and hunting dogs.

4. What are small satellites? List out its advantages.

சிறு செயற்கைகோள்கள் என்றால் என்ன? அதன் பயன்களை பட்டியலிடுக

Space technology has come a long way since the launch of the first artificial satellite. Now the size and cost of spacecraft can be made to vary depending on the application. Small spacecraft (SmallSats) refer to spacecraft with a mass less than 180 kg. Within the category of small satellites, NASA lists a variety of size and mass. Broadly, one may consider **minisatellites** to be of 100-180 kg; **microsatellites**, 10-100 kg; **nanosatellites**, 1-10 kg; **picosatellites**, 0.01-1 kg; and **femtosatellite**, 0.001-0.01 kg. (In contrast, large satellites would be more than 1,000 kg, and medium-sized satellites, 500-1,000 kg.)

Loosely defined, therefore, a nanosatellite is any satellite weighing less than 10 kg. They have become very popular in recent times. Besides being small in size, these nanosatellites are less expensive and take less time to create. They are also easier to load on Tie launcher.

Nanosatellites are generally launched in low circular or elliptical orbits at altitudes of between 400 and 650 km. Travelling at around 8 km per second, they take around 90 minutes to orbit the Earth, completing between 14 and 16 orbits a day. By orbiting closer to the Earth, they enjoy the best conditions for and observation or communications, besides being better protected from solar and cosmic radiation.

Internet of Things (IoT) on a global scale has developed in the main because of nanosatellites, which have enabled areas of the world to be connected via restructures in space without land communication. A large number of sensorised objects and-networks require global connections and communications.

In the absence of land cover, it is almost impossible to locate or handle assets such as aircraft, ships, vehicles, etc., without expending heavily. But nanosatellite constellations located in space offer a global vision, and can provide immediate monitoring of such assets anywhere on the Earth. Existent networks can be complemented by nanosatellites providing complex logistic management solutions.

When disasters happen, nanosatellites, being able to monitor radio signals transmitted from Earth, can provide initial information regarding the degree of impact and the most seriously affected areas, and thus help devise effective rescue and relief plans.

CubeSats are a type of nanosatellite that conform to specific criteria of shape, size, and weight. They are cube-shaped, and the standard size is 10x10x10 cm which is called 1 unit (1U). Later the size was allowed to expand to 1.5U, 2U, 3U, 6U, and even 12U. Their mass may be anywhere between 1 kg and 1.33 kg.

Originally developed in 1999 by California Polytechnic State University and Stanford University to provide a platform for education and space exploration, CubeSats have helped create an industry with the collaboration of governments, industrial set ups and educational institutions. They provide a cost-effective platform for scientific investigations, new technology demonstrations, and advanced mission concepts. They can be used for space observation programmes, interplanetary missions, systems testing in orbit, or biomedical research. A major advantage is that these satellites can be easily customised.

The small satellite project is envisaged to provide platform for stand-alone payloads for earth imaging and science missions within a quick turn around time. For making the versatile platform for different kinds of payloads, two kinds of buses have been configured and developed.

Indian Mini Satellite -1 (IMS-1)

IMS-1 bus has been developed as a versatile bus of 100 kg class which includes a payload capability of around 30 kg. The bus has been developed using various miniaturization techniques. The first mission of the IMS-1 series was launched successfully on April 28th 2008 as a co-passenger along with Cartosat 2A. Youthsat is second mission in this series

and was launched successfully along with Resourcesat 2 on 20th April 2011.

Indian Mini Satellite -2 (IMS-2) Bus

IMS-2 Bus is evolved as a standard bus of 400 kg class which includes a payload capability of around 200kg. IMS-2 development is an important milestone as it is envisaged to be a work horse for different types of remote sensing applications. The first mission of IMS-2 is SARAL. SARAL is a co-operative mission between ISRO and CNES with payloads from CNES and spacecraft bus from ISRO.

List of Small Satellites

	Launch Date	Launch Mass	Launch Vehicle	Orbit Type
Microsat	Jan 12, 2018		PSLV-C40/Cartosat-2 Series Satellite Mission	SSPO
YOUTHSAT	Apr 20, 2011	92 kg	PSLV-C16/RESOURCESAT-2	SSPO

5. Why is there so much activity in the field of biotechnology in our country? How has this activity benefitted the field of Biopharma?

நம் நாட்டில் உயிரிதொழில்நுட்ப துறையில் ஏன் அதிப்படியான செயல்பாடுகள் காணப்படுகின்றன? அத்தகைய செயல்பாடுகள் பயோ-பார்மா துறைக்கு எவ்வாறு பயனளிக்கின்றன?

Biotechnology refers to the application of technology to biological processes for industrial, agricultural and medical purposes. This field has seen a boom in terms of focus on immediate and long-term plans to promote it in India and active involvement of states and central government, private entities, and international players in this regard. The surge in activity is guided by the realization that field of biotechnology holds many promises for India in the following areas:

Agriculture: High yielding varieties of crops, drought resistant plants, etc., have overall contributed to food security of vast population of India; fighting malnutrition by use of biofortified crops, e.g. Dhanashakti-first iron rich pearl millet in India; biofertilizers for ecologically safe enrichment of soil, e.g. algal biofertilizers for rice cultivation.

Industry: Novel techniques for inexpensive production of several products like corn-syrup, alcohol, eatables like cheese etc., by use of bio-enzymes.

Medicine: Correction of gene defects via gene therapy to treat diseases like adenosine deaminase (ADA) deficiency; products like genetically engineered insulin hold special significance in India which has a large diabetic population; use of biopharmaceuticals for better medicines with lesser side effects.

The development in the field of biotechnology has resulted in the development of biopharma industries in the following ways:

Biopharmaceuticals drugs are structurally same as human compounds. This structural similarity gives biopharmaceuticals the potential to cure diseases rather than merely treat symptoms as done by traditional chemical compound medicines.

Biotechnology allows researchers to use cell fusion, DNA-recombinant technologies, and other technologies to modify treatments specifically for individual diseases. Bio-pharma allows clinicians to tailor treatment to the specific medical problems experienced by each patient.

The greatest potential for bio-pharma is in gene therapy. Conditions associated with rapidly dividing cells, such as cancer, develop as the result of defective or mutated genes. In gene therapy, scientists replace defective genes with healthy ones to treat existing disease or to prevent disease from developing later.

Initiatives such as i3 (Innovate in India); National Biopharma Mission and establishment of Bio-incubation centres will provide impetus for the development of this sector. The sector has potential to create new jobs enhance revenues through medical tourism and to develop affordable medicinal market in India as well as abroad.

SECTION A

5 x 10 = 50

PAPER 2 - UNIT- III: TAMIL SOCIETY AND CULTURE

Answer all the questions. Answer not exceeding 150 words each

6. Write a short on the following questions

பின்வருவனவற்றிற்கு சிறுகுறிப்பு வரைக

a. Thenpulathar Kadan

தென்புலத்தார் கடன்

தென்புலத்தார் கடன்: இறந்துபட்டவர்க்கு அவர்களுடைய மைந்தர் செய்யும் ஒரு கடமையே தென்புலத்தார் கடன் என்பது. இதனைப் பிதிர்க்கடன் என்பர் வடநூலார். பிண்டோதக் கிரியை என்றும் கூறுவர். வடவர் வடதிசையைப் புண்ணிய திசையென்றும், தென்திசையைக் கூற்றுவுன் திசையென்றும் கூறியுள்ளனர். இறந்தோர் தென்றிசைக் கண்ணதோர் தனியுலகில் ஆவி வடிவில் இருப்பதாக நம்பினர். தென்னவர்கள் தென்புல வாழ்நர் என்பர். இது வடவர் தொடர்பால் ஏற்பட்ட ஒன்றாகத் தோன்றுகிறது. சங்க நூல்களும், திருக்குறளும், பிற்கால நூல்களும் இக்கடமை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன.

திருவள்ளுவர் இல்லறத்தாரின் கடமைகளைக் கூறும்போது,

“தென்புலத்தார் தெய்வம்விருந் தொக்கல் தானென்
றறம் புலத்தாரோம்பல் தலை”

என்கிறார். இக்கடன் ஆண்மக்கட்கே உரியதாகும். எனவே, ஆண் மக்களைப் பெறாதாரை மலடர்களாகவே கருதினர் வடவர். பெண் குழந்தைகளையே பெற்றவளும் சாக்குழவியின்றவளும் அவர்கள் கொள்கைப்படி மலடிகளே. இந்த உலகத்தில் புகழ் பெறவும், மறுமைப் பயனை அடையவும் உதவுவார் ஆண் மக்களே என்ற கருத்துச் சங்க நாளில் நிலவியது.

என்னும் செய்யுட்பகுதி இதற்குச் சான்றாகும். இதனாற்றான் போலும், பண்டைப் புலவர்கள் ‘புதல்வன் தாய்’ என்று தாயைப் போற்றினர்.

போர்க் காலத்தில் போரின் கொடுமையிலிருந்து காப்பாற்றப் பட வேண்டியவர்களாகப் புறம் 9 ஆம் பாட்டுக் குறிப்பிடுவோருள் “தென்புல வாழ்நர்க்கு அருங்கடன் இறுக்கும் பொன் போல் புதல்வற் பெறாதோரும்” அடங்குவர். எனவே பகைவர் கூட இழத்தலாகாத வாய்ப்பாக இதனைக் கருதியுள்ளனர் எனத் தெரிகின்றது. கோப்பெருஞ் சோழன் வடக்கிருத்தபோது தாமும் உடன் வடக்கிருக்க விரும்பிய பொத்தியாரைப் “புதல்வன் பிறந்த பின் வா” வெணப் பணித்தான் அம்மன்னன். புதல்வன் பிறந்த பிறகு அவன் தடுகல்லைக் கண்டு புலம்பிப் பாடிய பாடல் புறத்திலுள்ளது.

“புகழ்சால் புதல்வன் பிறத்தின் வாவென

என்னிவண் ஒழித்த அன்பிலான” -புறம். 222

என்று அவர் புலம்புதலைக் காண்க.

பரிமேலழகர் 43 ஆம் குறளரையில் “பிதிராவார் படைப்புக் காலத்து அயனால் படைக்கப்பட்டதோர் கடவுட் சாதி: அவர்க்கு இடம் தென்றிசையாகலின் தென்புலத்தாரென்றார்” என்று விளக்கம் கூறினார். பிதிர் என்பார் முன்னோர்களைக் குறித்து அவரின் வழியினர் செய்யும் நற்கருமங்களின் பலனை அவர்கள் அடையுமாறு செய்யும் அதிகாரமுடையார் என்றும் கூறுவர். பரிமேலழகர் ‘மக்கட் பேறு’ அதிகாரத்திற்குப் ‘புதல்வரைப் பெறுதல்’ எனப் பெயரிட்டு. “இரு பிறப்பாளர் மூவராலும் இயல்பாக இறுக்கப்படுஉம் கடன் மூன்றனுள் முனிவர் கடன் கேள்வியானும், தேவர் கடன் வேள்வியானும், தென்புலத்தார் கடன் புதல்வரைப் பெறுதலானும் அல்லது இறுக்கப்படாமையின் அக்கடன் இறுத்தற் பொருட்டு நன்மக்களைப் பெறுதல்” என்று விளக்கமும் தந்துள்ளார்.

தென்புலத்தார் கடன் வள்ளுவர்க்கு உடன்பாடே யெனினும் அதுபற்றி இவ்வதிகாரத்தில் குறித்திட்டாரல்லர்; ஈண்டு அவர் பொதுவாக ஆண், பெண் என்னும் வேறுபாடின்றி மக்கட்பேற்றின் இன்பம் பற்றியே பேசுகிறார். இதில் பரிமேலழகர் தம் கருத்தை நுழைத்தல் சரியாகப் படவில்லை. அவர் கருத்துப்படிக்க கண்டால்

இரு பிறப்பாளர் மூவர்க்கு மட்டுமே 'மக்கட்பேறு' இனிக்கும் என்று பொருளாகும். உலகப் பொதுமறை தந்த வள்ளுவர் மீது குறுகிய நோக்கம் கற்பித்தல் தவறாகும். எது எங்ஙனமாயினும் தென்புலக் கடன் என்பது பண்டைத் தமிழர் வாழ்க்கையில் சிறப்பானதோரிடம் பெற்றுவிட்டது என்று கூற இடமுள்ளது.

b. Nadukal
நடுகல்

நடுகல் வழிபாடு:

- தமிழர் பண்பாட்டின் உயரிய விழுமியமான வீரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதே நடுகல் வழிபாடு. இவ்வழிபாட்டு முறையைப் பற்றி அறிய சங்க இலக்கியங்களில் பல சான்றுகள் உள்ளன. போர்க்களத்தில் விழுப்புண்டு வீரமரணம் அடைந்த வீரனது உடலை அடக்கம் செய்யும் முன், அவன் பயன்படுத்திய போர்க்கருவிகளையும் பொருள்களையும் புதை குழியிலிட்டு அடக்கம் செய்தனர். பிறகு அவ்விடத்தில் ஒரு கல்லை நட்டனர். இது "நடுகல்" எனப்பட்டது.
- அக்கல்லின் மீது அவ்வீரனது உருவம், பெயர், வீரம், புகழ், தியாகம் போன்றவற்றைப் பொறித்தனர். மேலும், அவனது வீரத்தைப் போற்றுகின்ற வகையில் ஆண்டுதோறும் விழா எடுத்து வழிபட்டனர். தற்போதும் கிராமங்கள்தோறும் மக்கள் வழிபட்டு காவல் தெய்வங்களை இந்நடுகல் வழிபாட்டின் தொடர்ச்சியாகக் கருதலாம்.

7. Write a note on the Tamil Medical Practitioners and Tamil Medicinal Works
தமிழ்நாட்டு மருத்துவ அறிஞர்களும் மருத்துவ நூல்களும் குறித்து எழுதுக

மருத்துவ அறிஞர்களும் மருத்துவ நூல்களும்: தமிழ்நாட்டு மருத்துவம் பச்சிலைகளையும் வேர்களையும் பெரிதும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. சித்தர்கள் என்னும் அறிஞர்களே மருத்துவ நெறிகளை வகுத்தனர். பதினெட்டுச் சித்தர்களைத் தமிழகம் அறியும். இவர்களின் பெயரால் பல மருத்துவ நூல்கள் வழங்குகின்றன. இச்சான்றோர்கள் கண்டறிந்த மூலிகைகளை அவ்வவற்றிற்குரிய மருத்துவப் பண்புகள் அடிப்படையில் பெயரிட்டழைத்தனர். வாதமடக்கி, வண்டு கொல்லி, கிரந்தி நாயகன், பொன்னாங்கண்ணி என்பவை இதற்குச் சான்றாகும். மஞ்சட்காமலைக்குத் தமிழ்நாட்டுக் கீழ்க்காய் நெல்லியே கைகண்ட மருந்தாக இன்றும் கருதப்படுகின்றது. சித்த மருத்துவம் தமிழர்க்கே உரிய அரும் பெருஞ் செல்வமாகும். சித்தர் மருத்துவத்தில் கழாயம், குளிகை, சூரணம், இலேகியம், செந்துரம் என்னும் பல மருந்துகள் உண்டு. இம்மருந்துகள் எளிமையானவை பழையமையானவை; தமிழ்நாட்டுத் தட்ப வெப்ப நிலைக்கு ஏற்றவை, இவற்றின் நோக்கம் தடுப்பு, தீர்வு, ஆற்றல் மீட்டி, ஆயுள் நீட்சி என்னும் நான்கு என்பர்.

மருத்துவத் துறையின் தலைவராகச் சிவபெருமானே கொள்ளப்படுகிறார். அவரே ஏழு லட்சம் பாடல் கொண்ட நூலை இயற்றியதாகக் கொள்வர். நந்தி, சனகர், சனாதர், சனானந்தர்,

சனற்குமாரர் திருமூலர், பதஞ்சலி, அகத்தியர், புலத்தியர், புகண்டர், கருவூரார், தன்வந்திரி, சட்டைமுனி, தேரையர், யுகிமுனி ஆகியோர் பல மருத்துவ நூல்களை இயற்றினர் என்பர்.

மருத்துவ நூல்கள் இரசமணி, மந்திரம், மருந்து என்னும் மூன்றனைக் கூறுகின்றன. உப்பு, தீநீர், பட்டினி, உடற்பொருள், பாசாணம், உலோகம், சத்து, இரசக்குளிகை, யோகம் என்னும் பத்து முறைகள் சொல்லப்படுகின்றன. மந்திரம் யோகத்திலும், மணி குளிகையிலும் அடங்கும். மூலிகைச் சூரணம் இலேகியம், மெழுகு என்னும் இவற்றைக் குறிக்கும். இவற்றுக்கு 'மக்களுறை' என்றும் பெயருண்டு. கட்டிகட்குத் தைலங்களும், சாராயத்தில் ஊறிய பிற மருந்துகளுமுண்டு. செந்தூரம், சுண்ணம், செய்நீர், தீநீர், சத்து, மணி முதலியன பஸ்பம் எனப்படும். இம்முறைகள் சித்தர் மருத்துவத்தில் மட்டுமே உண்டு.

உப்புக்கள் 25, பாடாணம் 64, உலோகம் 9, உலோகச் சத்துக்கள் 120, மூலிகைகள் 1008 என்று நூல்கள் கூறுகின்றன. நாடியைப் பார்த்து நோயை அறிவது சித்தர் முறையாகும். இடகலை, பிங்கலை, சுழுமுனை என நாடிகள் மூவகையாம். வாதம், பித்தம், கோழை எனும் மூன்றின் நிலைகளும் நாடியினால் கண்டறியப்படும். அடுத்துக் கண்ணின் நிறம், நாவின தன்மை, உடல், மலம், சிறுநீர், சத்தம் ஆகியவற்றையும் கண்டறிவர். மருந்தினால் மட்டுமன்றி, பார்வை, நீரோதிக்கொடுத்தல், மந்திரம் சபித்தல் முறைகளாலும் நோய் தீர்ப்பதுண்டு, இன்றும் விடம்தீர்க்க மந்திரங்கள் பயன்படுகின்றன.

உறுதியான உடம்பில்தான் ஆன்மா செவ்வணம் உறையும் என்பது நம் பெரியவர்கள் கொள்கையாகும். எனவே உடம்பினைச் செம்மையாகப் போற்றுதல் பற்றி வற்புறுத்தியுள்ளனர்.

உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர்
திடம்பட மெய்ஞ்ஞானம் சேரவும் மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாய மறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த்தேனே.

என்றும்,

தேக மிருந்தல்லோ சித்தெல்லா மாடலாம்
தேக மிருந்தக்கால் சேரலாம் சூரணம்

தேக மிருந்தக்கால் செயலெல்லாம் பார்க்கலாம்
தேக மிருந்தக்கால் சேரலாம் முத்தியே"

என்றும் திருமூலர் கூறுதல் காண்க.

பல்லவர் காலம் முதல் வடவர் முறைகளும் இங்கு இடம் பெற்றன என முன்னர்க் குறிப்பிட்டோம். சாரகம், சசுருதம், தன்வந்திரி நிகண்டு போன்றவை இங்கு வழங்கின. இவற்றுள் ஒப்புமுறை (Homoeopathy) எதிர்முறை (Allopathy), கலப்பு முறை என்னும் மூன்றையும் காணமுடியாது. ஆயுர்வேதம் என்பது சித்தர் முறையே. இப்பெயருடைய நூல் என்றும் வடமொழியில் எழுதப் பட்டதில்லை என்பர். தன்வந்திரி கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டினர். சசுருதரும் இவர் காலத்தவரே. இவருடைய நூலில் 125 அறுவைக் கருவிகள் கூறப் பட்டுள்ளன. சாரகர் அவ்விருவருக்கு முன்னிருந்தவர். இவர் எட்டுப் பெரிய நோய்கள்பற்றியும், அவற்றின் தீர்வு பற்றியும், நோய்களின் வரலாறு உணவு, சிறப்பு மருத்துவம் முதலியவை பற்றியும், பேசியுள்ளார். வாக்குப்பாதர் என்பவர் கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டினர். இவர் எழுதியது அட்டாங்க இருதய மாகும். இவர் அறுவை முறைகள் பற்றி விரிவாகப் பேசுகின்றார். கி.பி. 450 காலத்தைச் சேர்ந்த ஏட்டுச்சுவடியொன்று போபர் என்பவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. பூண்டின் மருத்துவப் பண்புகளை அஃது ஆய்ந்து கூறுகின்றது. கண் நோய்க்கு உரிய மருந்துகளையும் இந்நூல் கூறியுள்ளது.

சித்தருடைய முறையைப் பின்பற்றிப் பஸ்பம், நாடிபார்த்தல், புடம்போடுதல் ஆகியவற்றைத் தம் நூல்களில் வடவர் சேர்த்துக் கொண்டுள்ளார். சாரங்கதாரரின் சங்கிதையில் (கி.பி. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டு) சித்தர் முறைகளைக் காணலாம். கண்ணால் பார்த்தல், தொட்டுப்பார்த்தல், சத்தம் பார்த்தல் என்பவை மட்டுமே வட நாட்டு முறையிலுண்டு. அதர்வணவேதம் தொகுத்த பின்னர் ஆயுர், அர்த்ததனுர், காந்தர்வ வேதங்கள் எழுதத் திட்டமிட்டனர். ஒரு பொழுதும் எழுதப்படவில்லை. எனவே ஆயுர் வேதம் என்பது சித்தர் முறையே என்பர்.

இப்பொழுது ஆயுர்வேதம், வைத்திய வல்லாதி பூரண குத்திரம், நாடி நூல், இரத்தினச் சுருக்கம், இரண வைத்தியம், நயனவிதி, சரபேந்திர வைத்தியம் என்னும் நூல்கள் வழக்கிலுள்ளன. தமிழக அரசு பழைய சித்த மருத்துவ முறையினை மீண்டும்

தழைக்கச் செய்ய அரும்பாடுபட்டு வருகின்றது. சென்னையில் சித்தமருத்துவ முறையைக் கையாளும் 'அண்ணா மருத்துவமனை' நிறுவப்பட்டுள்ளது. பட்ட வகுப்பிலும் சித்தர் முறை கற்பிக்கப்படுகிறது. அடையாற்றில் சித்தர் முறையையொட்டிய நூற்றுக் கணக்கான மருந்துகள் செய்யப்படுகின்றன. ஓய்வுபெற்ற நீதிபதி திருவாளர் பலராமையா என்பவர் சிறந்த சித்த மருத்துவ அறிஞராக மதிக்கப்படுகின்றார். காலஞ்சென்ற தொழிலறிஞர் ஜி.டி. நாயுடு அவர்கள் இத்துறையில் சிறந்த ஆய்வுகள் நடத்தியுள்ளார். தாம் சென்ற வெளிநாடுகளில் இம்மருந்துகளைப் பரப்பியுள்ளார்.

டி.எஸ். சனககுமாரி என்பவர் நாட்டு மருந்துகள், விஷக்கடிகடகு அனுபவ மருந்துகள், பாப்பாவுக்குப் பாட்டி வைத்தியம் என்னும் நூல்களை எழுதியுள்ளார். டாக்டர் கதிரேசன் என்பவர் 'சுடியநோயும் தடுப்பு முறைகளும்' என்னும் நூலை எழுதியுள்ளார். இன்னும் பல அறிஞர்கள் தம்தம் நூல்களை வெளியிட்டு வருகின்றனர். ஆங்கில மரத்துவத்தின் செல்வாக்கால் பின்னடைந்துபோன சித்தர் மருத்துவம் மீண்டும் உயிர் பெற்றொழுந்துள்ளது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும்.

தமிழ்நாட்டுச் சித்த மருத்துவத்தின் பெருமையைத் தஞ்சை நகருக்கு அண்மையிலுள்ள அம்மாப் பேட்டையைச் சேர்ந்தவரும், காவல்துறை ஆய்வாளருமான சாம்பசிவ மண்ணையார் தொகுத்தளித்த மருத்துவ அகரமுதலியைக் கொண்டு நன்கு அறியலாம்.

Cyclopaedic dictionary of medicine, Chemistry, botony and allied sciences based on Indian medical science என்பது இதன் பெயர். இதில் 80,000 கலைச் சொற்களுக்கு மேல் அடங்கியுள்ளன. அவற்றின் பொருள்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இது 1938 இல் வெளிவந்தது. சர். ஏ. இலட்சுமண முதலியார், உ.வே. சாமிநாதய்யர், கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை, தேவநேயப் பாவாணர், ஜி.டி. நாயுடு முதலான பல அறிஞர்கள் பாராட்டியுள்ளனர். 240 பக்கங்களில் அமைந்த இந்நூலின் முன்னுரை சித்தர்கள் பற்றியும், சித்த மருத்துவம் பற்றியும் விளக்குகின்றது. காஞ்சிபுரம் மாவட்டம் காட்டாங்குளத்தூரில் அமைந்துள்ள எஸ்.ஆர்.எம். பல்கலைக் கழகம் இதனை மறுபதிப்புச் செய்துள்ளது.

8. Write a note on the Ancient Tamils food habits and dressing sense.
பண்டைத் தமிழரின் உணவு, உடை குறித்து எழுதுக

பண்டைத் தமிழர்கள் சுவையிக்க உணவுப் பொருள்களைச் சமைப்பதில் தேர்ந்திருந்தனர். அவரவர் வாழ்ந்த நிலத்திற்கேற்ப உணவு வேறுபட்டது. அவரவரின் பொருளாதார நிலையை யொட்டியும் உணவின் தரம் வேறுபட்டிருக்கும் என்பதிலும் ஐய மில்லை. மரக்கறி உணவோடு புலாலுணவும் பெரிதும் விரும்பியுண்ணப் பட்டது. பல்வகையான மது வகைகளையும் விரும்பியுண்டனர். மன்னர்கள் இரவலர்க்கு அளித்த விருந்துகளில் புலால் உணவே பரிமாறப்பட்டது என அறிகிறோம்.

மரக்கறி உணவு பரிமாறியதாக ஒரு சான்றும் இல்லை. புலால் மறுப்புப் பற்றிப் பட்டினப்பாலையில் மட்டும் ஒரு சான்று உள்ளது. நச்சினார்க்கினியர் வேதவணிகர் என அடையாளம் காட்டும் வணிகர் மட்டும் புலால் மறுத்தனர்.

‘கொலை கடிந்தும் களவு நீக்கியும்’ என்பது சான்று.

பண்டு தமிழகத்து மருத நிலங்களில் பல வகையான நெல் வகைகள் பயிரிடப்பட்டன. இராசா அன்னம் என்பது உயர்வகை நெல்லாகும். பண்டமாற்றில் விலையை அறுதியிட நெல்லே பயன்பட்டது. அரிசியைப் புழுக்கிக் காய வைத்து இரும்பு உலக்கையினால் குத்தி அரிசியாக்கினர்.

“இருங்காழ் உலக்கை இருப்புழகம் தேய்த்த
அவைப்புமாண் அரிசி அமலை வெண்சோறு
கவைத்தாள் அலவன் கலவையொடு பெறுகுவிர்”

- சிறுபாண். 193-95

என்பதால் நெற்சோற்றை நண்டுக் கறியோடு உண்டனர் என அறிகின்றோம். நெற்சோற்றோடு காய்கறி வகைகளையும் உண்டனர். கடுகு இட்டுக் காய்கறிகளைத் தாளித்தனர்.

“கவைக்கினி தாகிய சூய்யுடை அடிசில்

பிறர்க்கீ வின்றித் தம்வயிறகுத்தி”

- புறம் 127

“சூய்குரல் மலிந்த கொழுந்துவை அடிசில்” - புறம் 260

என்பவை சான்று. சூய் - தாளிப்பு.

முனிதயிர் பிசைந்து தயிர்க் குழம்பு வைத்துப் பரிமாறிய தலைவியைக் குறுந்தொகையில் சந்திக்கின்றோம். அது நன்கு தாளிக்கப்பட்டு இனிமையாக இருந்தது. ‘தீம்புளிப் பாகர்’ என்பார் புலவர் (குறுந். 167). மாங்கனிச் சாறும், களாப்பழமும், துடரியும், நாவற்பழமும், புளிப்புக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. வரால் மீன் குழம்புக்கு மாவின் தீங்கனி புளியாகப் பயன்பட்டதை,

“ஓங்குசினை மாவின் தீங்கனி நறும்புளி

மோட்டிரு வராஅல் கோட்டுமீன் கொழுங்குறை” (புறம். 399)

என்னும் சான்றால் அறியலாம்.

மாங்காயை நசுக்கிச் சாறெடுத்துப் பருகினர் என்பதனை,

“வளியொடு சினைஇய வண்டளிர் மாஅத்துக்

கிளிபோல் காய கிளைத்துணர் வடித்துப்

புளிப்பதன் அமைத்த புதுக்குட மலிர்நிறை

வெயில் வெரிந் நிறுத்த பயிலிதழ்ப் பகங்குடைக்

கயமண்டு பகட்டிற் பருகி”

- அகம் 37

என்பதால் அறியலாம்.

மாதுளங்காயை மிளகுப்பொடியும் கறிவேப்பிலையும் இட்டுப் பசுவெண்ணெயில் பொரித்துப் பார்ப்பார் உண்டனர்.

“சேதா நறுமோர் வெண்ணெயின் மாதுளத்

துருப்புறு பசுங்காய்ப் போழொடு கறிகலந்து

கஞ்சக நறுமுறி யளைஇ” - பெரும்பாண். 306-308

பார்ப்பனப் பெண்கள் விருந்தினர்க்கு மாவடு ஊறுகாயோடு உணவு பரிமாறுவர் என இதே நூல் குறிப்பிடுகிறது (பெரும்பாண். 308-310).

அக்காலத்தில் ஊறுகாய் போடும் பழக்கமும் இருந்துள்ளது. உமணர்கள் வண்டியின் முன்புறத்தில் கயிற்றால் வரிந்து கட்டி வைத்திருந்த ஊறுகாய்ப் பாணை மத்தளம் போல் காட்சியளித்ததாம்.

“நாடக மகளிர் ஆடுகளத் தெடுத்த
விசிலீங் கின்னியம் கடுப்பக் கயிறு டிணித்துக்
காடிவைத்த கலனுடை மூக்கின்” (பெரும்பாண். 55-56)

எயினர்கள் களர் நிலத்தில் வளரும் ஈச்சம்பழம் போன்ற மேட்டு நிலத்தில் விளைந்த நெல்லால் சமைத்த சோற்றினை நாய் வேட்டையாடிக் கொணர்ந்த உடும்புக் கறியோடு உண்டனர் (பெரும். 130-132). ஆயர்கள் பெரிய சுற்றத்தைக் கொண்ட நண்டின் சிறு குஞ்சுகளைப் போன்ற தினைச் சோற்றைப் பாலுடன் கலந்துண்டனர்.

“இருங்கிளை ஞெண்டின் சிறுபார்ப் பன்ன
புகந்தினை மூரல் பாலொடும் பெறுகுவிர்”
(பெரும்பாண். 167-68)

இங்ஙனமே உழவர்கள் பூளைப்பூப் போன்ற வரகுச் சோற்றை அவரைப் புழுக்கோடு உண்டனர்.

“நெடுங்குரல் பூளைப் பூவி னன்ன
குறுந்தாள் வரகின் குறளவிழ்ச் சொன்றிப்
புகரிணர் வேங்கை வீகண் டன்ன
அவரை வான்புழுக் கட்டிப் பயில்வுற்
றின்கவை மூரல் பெறுகுவிர்” (பெரும்பாண். 192-196)

மருத நிலத்தவர்கள் வினைஞர் தந்த வெண்ணெற் சோற்றைக் கோழியிறைச்சியின் வற்றலோடு உண்டனர்.

வெண்ணெல் வல்சி
மனைவாழ் அளகின் வாட்டொடும் பெறுகுவிர்”
(பெரும்பாண். 255-56)

கடலோரத்தில் வாழ்ந்த வலைஞர்களின் உணவு பற்றியும் பெரும்பாணாற்றுப்படை குறிப்பிடுகின்றது. குற்றாத கொழியலரிசியைக் கூழாக ஆக்குவர்; அகன்ற வாயுடைய தட்டுப் பிழாவிலே ஊற்றி உலர வைப்பர்; புற்றாஞ்சோறு போன்ற பொலிவுடைய முளையை இடித்து அதனை அக்கூழொடு சேர்ப்பர்; அதனை இனிமை பிறக்கும்படி இரண்டு பகலும் இரண்டு இரவும் அரியாமல் வைத்திருப்பர். அது நன்கு முற்றிய பிறகு விரலாலே அரித்து அக்கள்ளினைத் தண்ணிய மீன் சூட்டோடும் உண்பர் (பெரும் பாண். 275-282).

பெரும்பாணாற்றுப்படையில் மறையவர்களின் உணவுப் பழக்கம் பற்றிய விவரங்கள் உள. ஒரு பறவையின் பெயர் உடைய நெல்லரிசியால் சமைக்கப்பட்ட உணவு 'பறவைப் பெயர்படுவத்தம்' எனப்படுகிறது. இராசா அன்னம் என இவ்வரிசியை நச்சினார்க்கினியர் விளக்குகின்றார். மாதுளங்காயைப் பிளந்து, அப் பிளவுகளோடு மிளகுப் பொடியையும், கருவேம்பின் இலைகளையும் சேர்த்து, செந்நிறப் பசுவின் நறிய மோரைக் கடைந்தெடுத்த வெண்ணெய்யினை உருக்கிச் செய்த நெய்யில் வேகவைத்து உண்டனர். மாவடுவால் செய்த ஊறுகாயையும் உண்டனர். வீட்டில் வளர்க்கும் கோழியும் நாயும் இவர்களின் இருப்பிடத்தை நெருங்க முடியாது. எனவே இவர்கள் புலால் மறுத்தனர் எனத் தெரிகின்றது. (பெரும். 301-310)

அக்காலத்தில் பன்றியிறைச்சியை விரும்பி உண்டனர். வேடுவர்கள் பன்றி வேட்டையாடுவது பற்றி இந்நூலே பேசுகிறது. மழை வறண்ட காலத்து நீர் பெறுதற்காக வெட்டிய குழிகளில் பதுங்கிக் கொண்டு நடுயாமத்திலே வாகைப் பூவின் வடிவினைக் கொண்ட பற்களையுடைய பன்றியின் வரவை எதிர்பார்த்திருப்பாராம் (பெரும்பாண். 106-111). இவ்வாறே முயலையும் வேட்டையாடி உண்டனர். பகற்பொழுதிலே திறந்த வாயையுடைய வேட்டை நாயுடன் கானகம் சென்று வேலிகளில் வலையை மாட்டி வைத்துப் பசிய புதர்களிலிருந்து முயல்களை வெளிப்படச் செய்து அகப்படுத்துவர். அதன் இறைச்சியை விரும்பியுண்பர் (பெரும்பாண். 111-116).

நீர்ப் பெயற்றுத் துறையென்னும் பட்டினத்தில், ஆண் பன்றிகளைப் பெண் பன்றியுடன் புணராது காப்பாற்றி, நெல்லை இடித்து மாவாக்கி அதனை உண்ணச் செய்தனர். ஒரு குழியின்கண் அதனைப் பலநாள் நிறுத்திப் பாதுகாத்தனர். அங்ஙனம் நின்ற கொழுத்த பன்றியினைக் கொண்டு அதன் இறைச்சியைக் கள்ளொடும் உண்டனர் (பெரும்பாண். 341-345)

ஈயலைக்கூட உணவாகக் கொண்டனர். நன்கு புளித்த மோரில் ஈயலை ஊறப்போட்டுப் புளிங்கறி சமைத்துண்டனர் (புறம். 119). ஊந்துண்டங்களைக் கம்பியிலே கோத்து நெருப்பிலே வாட்டி உண்பதுண்டு. "காழிற் சுட்ட கோழன் கொழுங்குறை" (பொருந. 105) மன்னர்கள் பாணார்க்கும் புலவார்க்கும் அளித்த பெருவிருந்துகளில் ஊன்சோறே பரிமாறப்பட்டது. ஓரிடத்தினும்

புலாலுணவு பழிக்கப் படவில்லை. புலவர்கள் அதனைப் பெரிதும் பாராட்டியே பாடியுள்ளனர். இது முன்னும் சுட்டப்பட்டது.

இங்ஙனமே கள்ளுண்டலையும் அக்காலத்தோர் தவறாகக் கருதிடவில்லை. கபிலர் போன்ற அந்தணப் புலவர்களும் அதனைப் பாராட்டியே பேசினர். ஊர்களின் வளத்தினைப் பேசும்போது கள் மிகுதியையும் இணைத்துப் பேசியுள்ளனர்.

“இன்கடும் கள்ளின் ஆழர்” - புறம் 80

“இன்கடுங் கள்ளின் இழையணி நெடுந்தேர்க்
கொற்றச் சோழர்” - நற். 10

நன்கு புளித்த தேறல் தேன்கடுப்பன்ன கடுமையுடைய தாகும் எனப் பாடியுள்ளார்.

“தேட்கடுப் பன்ன நாட்படு தேறல்” - புறம் 392

“அரவு வெகுண்டன்ன தேறல்” - புறம் 376

என்றும் பாராட்டியுள்ளனர். தேறலைப் புளிக்க வைப்பதற்கு அதனை மூங்கிற் குழாயினுள் ஊற்றி நிலத்தினடியிலே புதைத்து வைத்தனர்.

“நிலம்புதைப் பழுதிய மட்டின் தேறல்
புல்வேய் குரம்பைக் குடிதொறும் பகர்ந்து” - புறம் 120

தென்னை, பனை மரங்களிலிருந்து இறக்கிய கள்ளைத் தவிர வீட்டிலேயே சமைத்த ஒருவகைக் கள் 'தோப்பி' என வழங்கிற்று. பெரும்பாணாற்றுப்படையில், மறவர்கள் ஆட்டுக்கிடாயினை அறுத்து உண்டு, இல்லத்தில் சமைத்த தோப்பியைப் பருகி தண்ணுமை ஒலிக்கத் தம் வலிய தோளை உயர்த்தி ஆடுவது பேசப்படுகிறது (140-146). தோப்பியும் பாம்பின் கடுப்பைப்போல் கடுமை உடையதாயிருந்தது.

“பாப்புக் கடுப்பன்ன தோப்பி” (அகம் 348)

உள்நாட்டுக் கள்ளைத் தவிர வெளிநாட்டிலிருந்து வருவித்த மது வகைகளையும் உண்டனர். பெரும்பாலும் மன்னர்களும் செல்வர்களும் இதனையுண்டனர் எனலாம். நக்கீரர், பாண்டிய மன்னன் ஒருவனை வாழ்த்தும்போது,

“யவனர் நன்கலம் தந்த தண்கமழ் தேறல்
பொன்செய் புனைகலத் தேந்தி நாளும்
ஒண்டொடி மகளிர் மடுப்ப மகிழ்சிறந்து
ஆங்கினிது ஒழுகுமதி சூந்தார் மார்ப்” (புறம் 56)

என்கிறார். மாங்குடி மருதனார் நெடுஞ்செழியனை,

“ஒண்டொடி மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
தண்கமழ் தேறல் மடுப்ப மகிழ்சிறந்து
ஆங்கினிது ஒழுகுமதி” (மதுரைக். 24)

என வாழ்த்துகின்றார். புலவர்கள் இங்ஙனம் வாழ்த்துவதால் கள்ளுண்டல் பாவச் செயலென்ற கோட்பாடு அன்றில்லை எனத் தெரிகின்றது. சமண பௌத்த மதங்களின் செல்வாக்குப் பெருகிய காலத்தில் வள்ளுவர், சாத்தனார் போன்ற பெரியோர்கள் கள்ளைக் கடிந்து பேசினர்.

வள்ளல்கள் இறந்து பட்டபோது புலவர்கள் வருந்திப் பாடிய கையறு நிலைப் பாடல்களில் அவர்கள் இரவலர்க்குக் கள்ளை வழங்கியது மிகுதியாகப் பாராட்டப்படுகிறது. வள்ளல் பாரி உயிருடன் இருந்தபோது பறம்பு மலையில் ஒருசார் அருவி ஆர்ப்ப, இன்னொருசார் பாணர்களின் மண்டை நிறையப் பெய்தபோது உகுத்த கள் கற்களை உருட்டிக் கொண்டு வீழ்ந்ததாகக் கபிலர் பாடுகிறார் (புறம். 115). “மட்டு வாய் திறப்பவும் மதவிடை வீழ்ப் பவும் பெட்டாங்கு ஈயும் பெருவளம் பழுதி நட்டனை மன்னோ” என்றும் வருந்துவார். (புறம். 113)

அதியமான் அஞ்சி கள் குறைவாக இருந்தால் அதனை ஒளவையார்க்கும் அவர் போன்ற இரவலர்க்கும் கொடுப்பான்; தான் சிறிதுமுண்ணான். ஆனால் மிகுதியாக இருக்கும்பொழுது தானும் உண்டு புலவரின் பாடலைக் கேட்டு மகிழ்ந்திருப்பான். தேர்வண் மலையன் என்னும் வள்ளல் பருத்திப் பெண்டிரின் பனுவல் அன்ன நெருப்புச் சினம் தணிந்த நிணம் அசைந்தாடும் கொழுவின தசையினை மண்டையில் ஊற்றிய கள்ளோடு இரவலர்க்குக் கொடுத்தான் (புறம். 125). சேரமான் செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன் புலவர்க்கும் பாணர்க்கும் மழை பொழிவது போல் கள்ளை வழங்கினான். அழுகைச் சுவைக்குரிய பண்களையெல்லாம் இசையறிஞன் மாற்றி மாற்றியிசைத்தாற்போலப் பல்வேறு மது வகைகளைக் கொடுத்தான் என்பதனை,

“தீந்தொடை நரம்பின் பாலை வல்லோன்
பையுள் உறுப்பிற் பண்ணுப் பெயர்ந்தாங்குச்
சேறுசெய் மாரியின் அளிக்கும் நின்
சாறுபடு திருவின் கலிமகிழானே” (பதிற். 65)

என்ற புலவர் கூற்றால் அறியலாம்.

கட்பானையின் மேற்புறத்தில் சந்தனம் பூசப்பட்டது. இஞ்சியும் நறும்பூவும் சேர்த்துத் தொடுத்த மாலை சூட்டப்பட்டது. நீலமணி போன்ற கள் அதில் நிறைந்திருந்தது. இதனைப் பரணர் 'மணிநிற மட்டம்' என்பார். செங்குட்டுவன் அரண்மனையில் நிணம் சுடும் புகை இடையறாது எழும். அடுப்பில் மூட்டிய தணல் தன் சினம் தணியாது நிற்கும். கோக்காலியில் வைக்கப்பட்ட பானையில் கள் குறையாதிருக்கும். இதனை 'ஏறா வேணி' என்னும் பதிற்றுப்பத்துச் செய்யுளில் காணலாம்.

வீரர்கள் வெற்றியைக் கொண்டாட உண்டாட்டு என்னும் விழா நடத்தினர். கள்ளை உண்டு ஆடுதல் என்பது இதன் பொருள். போருக்குப் போகுமுன் மன்னன் வீரர்கட்குக் கள் முகந்து கொடுப்பது வழக்கம். சிறப்பான மறவர்களைப் பாராட்டத் தானே அவர்களுக்குக் கள்ளை ஈவான். பெருமாட்டி ஓளவையார் பாடிய பின்வரும் பாடலைக் காண்பின்.

இவர்க்கு ஈத்து உண்மதி கள்ளே சினப்போர்
இனக்களிற் றியானை யியல்தேர்க் குரிசில்!
நுந்தைத் தந்தைக்கு இவன்தந்தை தந்தை
எடுத்தெறி ஞாட்பின் இமையான் தச்சன்
அடுத்தெறி குறட்டின் நின்று மாய்ந்தனனே
மறப்புகழ் நிறைந்த மைந்தினோன் இவனும்
உறைப்புழி ஓலை போல
மறைக்குவன் பெருமநிற் குறித்துவரு வேலே!

(புறம். 290)

மன்னனும் மறவர்களும் சேர்ந்திருந்து கள்ளருந்தினர் என்பதனை நினைக்க.

இங்ஙனம் சங்க இலக்கியத்தில் கள்ளும் ஊனும் பெரிதும் பாராட்டப்படும் நிலை வீரவழிக் காலத்தின் சிறப்பியல்பு என்பர். கிரேக்க உரோம நாடுகளிலும் இத்தகு நிலைமையே இருந்ததெனக்

கூறுவர். இக்காலத்தில் பார்ப்பாரும் ஊன் உண்டனர் என்று வரலாற்றறிஞர் சிலர் கூறுகின்றனர். கபிலர் பாடிய பாடல்களைச் சான்றாகக் கொண்டு இன்னணம் கூறுவர். "மட்டுவாய் திறப் பவும்" எனத் தொடங்கும் புறப்பாட்டையும், கடுங்கண்ண எனத் தொடங்கும் (புறம். 14) பாட்டையும் சான்றாகக் காட்டுவர். இரவலர்க்கு ஆட்டிறைச்சியையும் கள்ளையும் ஈயும் பாரியின் பெருவளமே முதற்பாட்டில் பாராட்டப்பட்டது. கபிலர் உண்டார் என்பதற்கான குறிப்பு ஏதுமில்லை. இங்ஙனமே 14-ஆம் பாடலில், "நின்னைப் பாடுவோர் கை கறி சோறுண்டு வருந்தும் தொழிலன்றிப் பிறிது தொழிலறியாவாதலின் அவை மென்மையாயின" என்றாரேயன்றித் தாம் உண்டதாகக் கூறவில்லை. பார்ப்பார் இல்லத்தை மனைவாழ் கோழியும், நாயும் நெருங்குவதில்லை என்று பெரும்பாணாற்றுப்படை கூறுவதிலிருந்தும், தூய மரக்கறி உணவே அவர்கள் உண்டதாகக் கூறப்பட்டுள்ளதாலும் பார்ப்பார் சங்க நாளில் புலால் உண்டனர் என்று கோடல் சரியன்று என்றே தோன்றுகின்றது.

உடை: சங்க காலத் தமிழர்கள் அவரவரின் தகுதிக்கு ஏற்ப உடையணிந்தனர். ஆடவர் இடையில் ஓர் ஆடையும் மேலே ஒரு துண்டும் அணிந்தனர் போலும்!

'உண்பது நாழி உடுப்பவை இரண்டே'

என்னும் நக்கீரர் வாக்கால் இதனை உணரலாம் (புறம். 189). மேலாடையும் கச்சம் அணிவது பற்றி மதுரைக்காஞ்சியும் கூறுகின்றது.

"திண்டேர்ப் பிரம்பிற புரளும் தானை
கச்சம் தின்ற கழல்தயங்கு திருந்தடி'

(மதுரைக் 435-436)

வீரர்கள் நீலநிறக் கச்சையினை அணிந்தனர். அதிலே பூ வேலை செய்யப்பட்டிருந்தது.

"நீலக்கச்சைப் பூவாராடை" - புறம். 274

என்னும் புறநானூறு இதற்குச் சான்றாகும். அன்று, இன்றுபோல் அனைவரும் மேற்சட்டை அணிந்திலர், சிலரே அணிந்தனர். அது கஞ்சகம் எனப்பட்டது. அரண்மனைப் பொற்கொல்லன் சட்டையணிந்திருந்தான்.

“மெய்ப்பை புக்கு விலங்குநடைச் செவலின்
கைக்கோற் கொல்லனைக் கண்டன னாகி”

- சிலப். கொலைக். 107-108

இங்ஙனமே பாண்டியன் அரண்மனையில் பணிபுரிந்த அயல்நாட்
டவரான யவனரும் சட்டையணிந்துள்ளனர். இது கவசமாகும்.

“உடம்பின் உரைக்கும் உரையா நாலின்
படம்புகு மிலேச்சர்”

- முல்லைப். 66-67

கஞ்சகமணிந்த பாண்டிய நாட்டு வீரர்கள் செங்குட்டுவ
னுக்குத் திறைப் பொருள் கொணர்ந்து கொடுத்தனர். அவர்கள்
ஆயிரம் பேராவர்.

“சஞ்சயன் போனபின் கஞ்சக மாக்கள்
எஞ்சா நாலினர் கரைஞ் ஓரற்றுவர்”

- சிலப். கால்கோட். 167-168

இடையர் போன்றோர் மிக எளிய ஆடையையே அணிந்தனர்.

“ஒன்றமர் உடுக்கைக் கூழார் இடையன்” - பெரும்பாண். 175
என்பது காண்க.

பெண்டிர் இடையில் மட்டும் புடவையுடுத்தனர் என்றும்
மார்பகத்தைத் துணியால் மூடும் வழக்கம் அன்றில்லை யென்றும்
கூறுவர். சந்தனத்தால் தொய்யில் எழுதியும் மலர்களை இட்டும்
மார்பகத்தை மூடினர் என்பர்.

“ஐய பிதிர்ந்த சுணங்கணி மென்முலைமேல்
தொய்யில் எழுதுகோ”

- முல்லைக்கலி 11:16-17

இடையில் மேகலையணிந்து அதன்மேல் பூந்துகிலைச் சுற்றிக்
கொண்டனர்.

“பிறங்கிய முத்தரை முப்பத்திருகாழ்
நிறங்கினர் பூந்துகில் நீர்மையின் உடஇ”

- சிலம்பு, கடலாடு 87-88

பெண்டிர் தம் உடம்பைத் துணியால் போர்த்துக் கொள்வதுமுண்டு.

“புண்ணிய நறுமலர் ஆடை போர்த்து” சிலம்பு. 13:172

புதுமணப் பெண்கள் தம் உடலையும் முகத்தையும் புத்தாடை
யால் மூடிக் கொண்டதாகக் குறிப்புண்டு (அகம். 86). வெண்ணிறப்

புடவையை அணிந்து பெண்கள் பந்தாடினர். செக்கர்வானைப் போன்ற செவ்வண்ண மூட்டிய பூத்தொழில் செய்யப்பட்ட நுண்ணிய புடவைகள் மதுரையில் விற்கப்பட்டன (மதுரைக். 431-433, 513).

அக்காலத்து ஆடைகளின் நேர்த்தியும் அழகும் பற்றிய பல குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன. கண்ணுக்குப் புலப்படாத மெல்லிய இழைகளால் ஆடை நெய்யப்பட்டது. அழகிய பூத்தொழில் செய்யப்பட்டிருந்தது. பாம்பின் சட்டையைப் போல அவ்வளவு மென்மையாக ஆடை விளங்கிற்று.

“நோக்கு நுழைகல்லர நுண்மைய பூக்கனிந்து
அரவுரி யன்ன அறுவை நல்கி” - பொரு. 82-83

பாம்பின் சட்டை போன்றும் மூங்கிலின் உட்புறத்து வெண்டோல் போலவும் அமைந்த பூங்கலிங்கம் பற்றிப் புறநானூறு பேசுகிறது.

பாம்புரி யன்ன வடிவின காம்பின்
கழைபடு சொலியின் இழையணி வாரா
ஒண்பூங் கலிங்கம்” - புறம். 383

புகையைப் போலவும் பாலானியைப் போலவும் ஆடை விளங்கிற்று.

“புகைவிநித் தன்ன பொங்கு துகில் உடஇ” - புறம். 398

“ஆலியன்ன அவிர்தூற் கலிங்கம்”
- பெரும்பாண். 469

இந்திரகோபப் பூச்சியைப் போன்ற செந்நிறம் கொண்ட பூவாடையைத் திருமுருகாற்றுப்படை குறிப்பிடுகின்றது.

“கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகில்” - திருமுருகு 15

ஆடைகளில் பகன்றை மலர் போன்ற வடிவங்கள் அமைக்கப்பட்டன.

“போதுவிநி பகன்றைப் புதுமலர் அன்ன
அகன்றுமடி கலிங்கம்” - புறம். 393

துணிகட்குப் பல வண்ணங்கள் ஊட்டும் கலையில் தமிழக நெசவாளர் தேர்ந்திருந்தனர்.

“நீலக் கச்சைப் பூவார் ஆடை”

பற்றி முன்னர் கூறினோம். புகார் நகரத்தில் இருந்த உவவனம்

“வித்தகர் இயற்றிய விளங்கிய கைவினைச்

சித்திரச் செய்கைப் படாஅம்” - மணி. 3:167-8

போர்த்தது போல் விளங்கியதாக மணிமேகலை குறிப்பிட்டுள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் பருத்தி மிகுதியும் விளைந்தது. பருத்தி யிலிருந்து நூல் நூற்றலைக் கொட்டை நூற்றல் என்பர். கணவனை இழந்த பெண்கள் நூற்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டனர். எனவே அவர்கள் ‘பருத்திப் பெண்டிர்’ (புறம்.125:1) எனப்பட்டனர். ஆளில் பெண்டிர் தம் முயற்சியினால் நூற்ற நூலைப் பற்றி இலக்கியம் பேசுகின்றது (புறம் 326, நற். 353). பருத்தியினால் மட்டுமன்றிப் பட்டினாலும் ஆட்டு உரோமத்தாலும் எலி உரோமத்தாலும் ஆடைகள் நெய்யப்பட்டன.

“பட்டினும் மயிரினும் பருத்தி நூலினும்

கட்டும் நுண்வினைக் காருகர் இருக்கை” - சிலப். 5:17

என்பதால் நெசவாளர்கள் தனித்தெருவில் வாழ்ந்தனர் என அறிகிறோம். பட்டுத்துணியை ‘நூலாக் கலிங்கம்’ என்று வழங்கியுள்ளனர். மாந்தரால் நூற்கப்பட்டதது பட்டு நூல் என்பது பொருள்.

“நூலாக் கலிங்கம் வாலரைக் கொளீஇ” - பதிற். 12

ஆடைகளின் ஓரங்களில் அழகிய குஞ்சங்களை அமைப்பதுண்டு. “வம்புநிரை முடிநர்” பற்றி அறிகின்றோம். (மதுரைக். 314) பட்டுப்புடவைக்குக் குஞ்சம் கட்டுவது பற்றிப் பொருநராற்றுப்படை,

“கொட்டைக் கரைய பட்டுடை நல்கி” (அடி. 155)

என்கின்றது. தாமரை மலர், மல்லிகை, பிச்சிப்பூ, மாம்பிஞ்சு போன்ற உருவங்களை ஓரங்களிலே அமைத்தனர் என்பர். துகில் என்னும் ஆடை வெண்மை, சிவப்பு நிறமுடையதாக இருந்த தென்றும், பூந்துகில் என்பது தாமரை மல்லிகை முதலிய மலர்களின் வடிவம் பொருந்தியதாக இருந்ததென்றும் அடியார்க்கு நல்லார் குறிப்பிடுகின்றார்.

துணிகளை மண்ணால் வெளுப்போர் மண்ணார் எனப்பட்டனர். பின்னாளில் இச்சொல் வண்ணார் ஆயிற்று. அக்குலப் பெண்டிர் புலைத்தி எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளனர். துணியைக் கஞ்சியிட்டு உலரவைத்து மடித்து வைத்தனர்.

“சோறமை வற்ற நீருடைக் கலிங்கம்” - மதுரைக். 721

என்பதால் இதனை அறியலாம்.

“வறனில் புலைத்தி எல்லித் தோய்த்த
புகாப்புகர் கொண்ட புன்பூங் கலிங்கமொடு” - நற். 90

என்பது கொண்டு புலைத்தியின் செயலையறியலாகும்.

“களர்ப்படு கூவற் றோண்டி நானும்
புலைத்தி கழிஇய தூவெள் ளறுவை” - புறம். 311

“நலத்தகைப் புலைத்தி பசைதோய்த் தெடுத்து”
- குறுத். 330

“பசைகொல் மெல்விரல் பெருந்தோட் புலைத்தி”
- அகம். 34

என்னும் சான்றுகளால் துணி வெளுக்கும் பெண்டிரைப் பற்றி அறி கிறோம்.

அடியார்க்கு நல்லாரின் உரையில் பல ஆடை வகைகள் சுட்டப்படுகின்றன. அவையாவன: கோசிகம், பீதகம், பச்சிலை, அரத்தம், நுண்டுசில், சுண்ணம், வடகம், பஞ்சு, இரட்டு, பாடகம், கோங்கலர், கோபடம், சித்திரக்கம்மி, குருதி, கரியல், பேடகம், புரியட்டம், காசு, வேதங்கம், புங்கர்க்காழகம், சில்லிகை, தூரியம், பங்கம், நந்தியம், வண்டை, கவற்றுமடி, நூல்யாப்பு, திருக்கு, தேவாங்கு, பொன்னெழுத்து, குச்சரி, தேவகிரி, காத்தூலம், கிறைஞ்சி, செம்பொத்தி, பணிப்பொத்தி என்னும் முப்பத்தாறாகும். இவை பிற்காலத்துத் துணிவகைகள் என்றாலும், சங்க காலத் திலேயே இவற்றுட் சில இருந்திருக்கலாம். காழகம், கலிங்கம், குச்சரி போன்றவை முறையே கடாரம், கலிங்கம், கூர்ச்சரம் ஆகிய நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டன போலும்!

சங்க காலத்திலேயே மெல்லிய ஆடைகள் எகிப்து, யவனம் போன்ற நாடுகட்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. விளிம்பில் கொற்கை முத்துக்களை வைத்து இணைத்தனர். பொன் வண்டு களின் மஞ்சள் நீலம் பச்சை வண்ண இறகுகளை இணைத்தனர். இத்தகு ஆடைகள் வெளிநாடுகளில் நன்கு விலையாயின.

9. Narrate the achievements E.V.R. and Dravida Kazhagam

ஈ.வெ.ரா. மற்றும் திராவிட கழகத்தின் சாதனைகளை எழுதுக

PERIYAR E.V. RAMASAMY: A person's personality is described by his/her interests, activities and most importantly his social roles. Usually, our traits are best explained by public support that we gain in our lifetime. Erode Venkatappa Ramasamy (17 September 1879 - 24 December 1973) is one of those legends who supported good for his people and fought for it. He was also known as "Thanthai Periyar" or "Periyar" means "respected one" or "elder". For his rebellion temperament against social discrimination, Brahmins dominance, oppression against women, etc., he is also called as "Father of Dravidian Movements". His Dravidian movements gave birth to DMK, AIDMK, and MDMK.

Viakom Satyagraha (1924-1925)- This movement triggered on 30th March 1924. The prevailing cruel behavior for non-Brahmins was the main cause of it. They were not allowed to step into temples and to walk on the roads which led to temples. At Vaikom Mahadev temple, satyagrahis made an entry into the temple in three groups and leaders

like Mahatma Gandhi, Shree Narayana Guru supported it. The Akalis from Punjab, Christians and Muslims gave support too. On Gandhiji's advice, the movement was temporarily taken back because he wanted it to be intra Hindu but it got started again. Periyar came from Tamil Nadu to support it and he was arrested. This was the first movement in Kerala against caste discrimination and untouchability. In 1925 except for the entry from eastern gates, all gates were free for entry. He was referred to as Vaikom Veerar (Hero of Vaikom).

Self Respect Movement – For Periyar, the philosophy of self-respect was of utmost importance. He promoted Self Respect in 1925 and in 1952 the movement was institutionalized. He made a list of objectives that included the proper political knowledge, freedom from slavery, avoid unnecessary customs and rituals, eradicating the caste system, establishing an egalitarian society and many more. It was more like a social revolution.

Opposition to Hindi – Respect in him for Dravidian Culture could be felt when he opposes the new policy of compulsory Hindi language to study in schools. This was the reform of Chakravarthi Rajagopalachari the then Chief Minister of Madras Presidency in 1937. He established his views as anti-Hindi because it would destroy the culture and notions of Tamil people. Then whole South India went against the promotion of Hindi as a compulsion.

PERIYAR E.V. RAMASAMY Achievements

He was a very influential orator. Nearly fifty years of his life were given to propagate speeches for equality and justice. Every prominent change in Tamil politics and society was initiated with his arrival in the reformation process.

- ❖ Ramasamy took rationalism as his weapon to disclose the suppression of the upper class. He started talking about realistic and idealistic principles. There should be a feeling among us that caste cannot divide us. The evils that prevail in any society are due to our selfish deeds. Culture always validates wrong things and we wholeheartedly accept them. He also voiced against the Capitalist class which always creates difficulties for the working class. He adopted rationalism to lead a peaceful life in all aspects. In the context of Brahmin oppression, he stated that in the name of God and religion we have forgotten humanism.
- ❖ As mentioned earlier, self-respect got huge roots in his era. He educated others to regard themselves as respected beings. Human actions should be based on rational thinking. Here also he criticized Brahmins to act as monopolists and cheat other communities. He condemned the practice of using caste into religious practices.
- ❖ His best contribution was made for women's rights. He strongly disagreed on the fact that women are only child bearers and have no other image. He wants to legitimate the equality of men and women in society. Under the dowry system, brides are burnt alive, assaulted and blackmailed along with their parents. He stood fiercely against this practice. According to him after divorce women would also get the right to property and in education and health, there must be equal opportunities. Moreover, he also explained many contraceptive methods. According to

biographer D. Gopalakrishnan, Periyar and his movements led Tamil society towards the betterment of women's conditions.

- ❖ One of his booklets called Village Upliftment; he called for the progress of rural areas. The word "rural" in itself is a symbol of discrimination for him. There was a lot of social and economic difference among regions and rural people were generally regarded as poorest ones. His social reforms went to the ground realities.
- ❖ If we start looking for any stubborn advocate against Brahmanism then Periyar would definitely get a high place. He did not only place Brahmins in this category but also the non-Brahmins who supported caste and class differences.
- ❖ Periyar was very obstinate for his Tamil culture and language preservation. He always claimed that Old Tamil was the mother of Tamil, Telugu, Kannada, and Malayalam. Through his writings and art, he spread the use of the Tamil language. He believed that if (Dravidians) have control of our mother then it would enrich and enlighten our lives. Apart from this, it could easily make us unite.
- ❖ Periyar laid the foundation for using the "idea of dialogue" in every matter. The ancient Greek philosopher Socrates was his ideal and he insisted to think rationally and logically for any decision making and discuss it with each other.
- ❖ Initially, with Gandhi his relation was cooperating. Both were against untouchability and social discrimination. But later on, they disagreed on a political and intellectual basis. He questioned how freedom could be achieved if people forgo their ideals and respect. He did not prefer the methods adopted by the Indian National Congress for the freedom struggle. He saw Gandhi as supported by some Brahminical ideals.

His ideals of a free nation are altogether based on the spread of knowledge and education, logical thinking, casteless society, abolition of poverty and untouchability and all-round growth of individuals.

19.7 திராவிடர் கழகம், [1944 - 1973]

19.7.1 தனிக் கழகம் ஏன்?

திராவிடர் கழகம் நீதிக்கட்சியின் மறுபதிப்பு அல்ல. மாறாக, அக்கழகம் புதிதாக எழுதப்பட்ட புத்தகம் ஆகும். நீதிக்கட்சியின் மூல நோக்கம் பிராமணரல்லாதாருக்கு வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் பெற்றுத்தருவதேயாகும். அந்த நோக்கம் நிறைவேறிய பின் நீதிக்கட்சி சரிவடையத் தொடங்கியது.

தமிழ் நாட்டு மண்ணின் மைந்தர்கள் சமுதாயத்திலும், பொருளாதார நிலையிலும் இழிந்தவர்களாகவே இருந்து வந்தனர். தமிழர்கள் உழைப்பாளிகளாக இருந்தும் ஒற்றுமையின்மையால் வளர்ச்சியின்றி இருந்தனர்.

தென்னிந்தியர் திராவிடர் என்று தெரிந்திருந்தும் பழம்பெருமை மறந்து வடநாட்டு ஆரியர் வழிவந்த பிராமணர்களின் ஆதிக்கத்துக்குக் கட்டுப்பட்டே இருந்தனர். நீதிக்கட்சியினரும் இவர்களை பிராமணரல்லாதார் என்று கூறி வந்தனரேயன்றி திராவிடர்கள் என்று கூறவில்லை.

இந்த நிலையை மாற்ற தென்னாட்டவர் திராவிடர்கள் என்றும், பிராமணர்கள் திராவிடரல்லாதார் என்றும்

கூறிக்கொள்ளும் நிலை உருவாகவேண்டும் என்று எண்ணினார் பெரியார். திராவிட நாடு திராவிடருக்கே உரித்தாகவேண்டும் என்றால் அந்த இலக்கை எட்டுவதற்காக ஒரு அமைப்பு வேண்டும்.

அந்த அமைப்பே திராவிடர் கழகம் ஆகும். 1944 ஆகஸ்டு 27 ஆம் தேதி சேலத்தில் நடைபெற்ற நீதிக்கட்சி மாநில மாநாட்டில் பெரியார் நீதிக்கட்சிக்கு திராவிடர் கழகம் என்று பெயர் மாற்றம் செய்தார்.

19.7.2 பெயர்க் காரணம்

(நீதிக்கட்சி என்று அழைக்கப்பட்ட தென்னிந்திய சுதந்திரக் கூட்டமைப்பு (South Indian Liberal Federation) தமிழர்களுக்கு உரிய முக்கியத்துவத்தையும் இடத்தையும் கொடுக்கவில்லை. தமிழ் பத்திரிக்கைக்கு 'திராவிடன்' என்று பெயரிட்டதேயன்றி அமைப்புக்கு திராவிடர் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பு என்று பெயரிடப்படவில்லை. தென்னிந்திய கூட்டமைப்பாகவே செயல்பட்டுவந்தது. பெரியார் சுயமரியாதை இயக்கத்தை அரசியல் சாராத அமைப்பாக நடத்திவந்தபோது அதற்கு திராவிடர் கட்சி என்று பெயரிடுதலில் கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தன.

அதற்குக் காரணம், பெரியாருடன் பணியாற்றிய தேவாங்கர் தங்களைப் பிராமணர்கள் என்றே கூறிக் கொண்டனர். பெரிய சமஸ்கிருதப் பண்டிதரான பனகல் அரசரே பூணூல் அணிந்து உச்சிக்குடுமி வைத்திருந்தார். அப்போதைய சூழ்நிலையில் தமிழர் பெயரால் கட்சியைத் துவங்குவது இயலாத காரியமாக இருந்தது. மேலும், தென்னிந்திய நல உரிமைச் சங்கம் என்ற நீதிக்கட்சி கால் நூற்றாண்டு காலமாக 'பிராமணரல்லாதார் கட்சி'யாகக் கருதப்பட்டாலும் அது 'ஜமீன்தார் கட்சி', 'அரசாங்க அடிமைகள் கட்சி', 'பட்டம் பதவியாளர் கட்சி', 'பதவி வேட்டைக்காரர் கட்சி' என்றெல்லாம் பிராமணர் பத்திரிகைகள் குறை கூறின. இந்த நிலையை முற்றிலுமாக மாற்றித் திராவிடர் உரிமைக்கும் நலனுக்கும் போராட வேண்டும் என்பதற்காக பெரியார் புதிதாகத் துவங்கிய அமைப்புக்கு திராவிடர் கழகம் என்று பெயரிட்டார்.

19.7.3 கழகக் கொடியும், குறிக்கோளும் கொடி

திராவிடர் கழகத்தைத் தனித்துக்காட்டுவதற்கு அடையாளமாக தனிக்கொடி தேவைப்பட்டது. இக்கழகம் துவக்கப்பட்டபோது நீதிக் கட்சியின் தராசுக் கொடியே திராவிடர் கழகக் கொடியாக இருந்தது. அதற்குக் காரணம் தராசுக் கொடி தென்னாட்டில் காணப்பட்ட கொடுமைகளையும், அநீதிகளையும், சாதி-பேத வேறுபாடுகளை ஒழித்து, அனைவரும் சமம் என்ற சமநீதியைக் காட்டும் அறிகுறியாகவும் அடையாளமாகவும் விளங்கியதேயாகும். எனினும், நீதிக்கட்சி சுயநலக் கட்சியாக மாறியதாலும், அக்கட்சிக்கு அவப்பெயர் ஏற்பட்டதாலும், பெரியார் அந்த நிலையை அடியோடு மாற்றி திராவிடருக்கென தனிக்கட்சி துவங்கியதால் அதற்கென தனிக்கொடி இருக்கவேண்டியதன் இன்றியமையாமையை உணர்ந்தார். அதன்விளைவாக, 1946ஆம் ஆண்டு தற்போதுள்ள திராவிடர் கழகக் கொடி வடிவமைக்கப்பட்டது. கொடியில் கருப்புப் பகுதி திராவிடரைச் சூழ்ந்துள்ள இழிவைக் குறிப்பதாகவும், சிவப்பு வட்டப் பகுதி புரட்சி மலருவதைக் காட்டுவதாகவும் உள்ளது.

குறிக்கோள்

திராவிடர் கழகம் மற்ற கட்சிகள் போன்று அரசியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட அமைப்பல்ல. மாறாக, திராவிடர் கழகம் தெளிவான குறிக்கோள்களைக் கொண்ட சமூக, சமய சீர்திருத்த இயக்கமாகும். திராவிடர் கழகத்தின் குறிக்கோள்களாவன:

- ◆ திராவிட மக்களிடையே கடவுள் பெயராலும், சுயராஜ்யத்தின் பெயராலும் இருந்துவரும் மூட நம்பிக்கைகளையும், உயர்வு தாழ்வுகளையும், பித்தலாட்டங்களையும் போக்கி அவர்களிடையே ஒற்றுமையையும், கட்டுப்பாட்டையும், நாணயத்தையும் ஏற்படுத்தப் பாடுபடுவது.
- ◆ பன்னெடுங்காலமாக அறிவிக்களாய் ஆக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் திராவிட மக்களுக்குச் சிந்தனை அறிவை உண்டாக்கிவைப்பது.

- ◆ சமுதாய சமத்துவக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பது.
- ◆ மக்கள் தொகைக்கேற்ப வகுப்புவாரி உரிமைகளைப் பெற்றுத் தருவது.
- ◆ திராவிடர்களின் வீழ்ச்சிக்கும் தாழ்ச்சிக்கும் காரணமான சாதிமுறையை ஒழித்தல்.
- ◆ தனி திராவிட நாட்டுக்காகப் போராடுவது.

சுருங்கக்கூறின், திராவிடர் கழகக் குறிக்கோள்களை எதிர்மறை-உடன்பாட்டு நோக்கங்களைக் கொண்ட கலவையாகும்.

19.7.4 தனித்தன்மை

திராவிடர் கழகம் துவக்கத்திலிருந்தே தனித்தன்மையுடன் இயங்கிவந்தது. அதன் தனித்தன்மையை அடையாளம் காட்டும் திட்டங்களாவன;

- ◆ தீண்டாமையை அகற்றுவதன் மூலம் சாதியை ஒழித்து விட முடியும்.
- ◆ பிராமணர் ஆதிக்கத்தை அகற்றுவதன் மூலம் திராவிடரின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க இயலும்.
- ◆ இந்து கடவுள்களையும், சடங்கு சம்பிரதாயங்களை நிந்தித்தல்.
- ◆ அறியாமை, மூடநம்பிக்கை, இயலாமை ஆகியவற்றுக்கு எதிராகப் பிரச்சாரம் செய்தல்.
- ◆ பெண்களின் விடுதலைக்காகத் தொடர்ந்து போராடல்.
- ◆ வட இந்திய மேலாண்மையையும், இந்தித் திணிப்பையும் எதிர்த்தல்.

திராவிடர் கழகத் தலைவர் பெரியாரும் அவரது கழகத் தோழர்களும் கருப்புச் சட்டை அணிந்து கழகத்தின் தனித்தன்மையை வெளிப்படுத்தினர். அவ்வப்போது வன்முறை நிகழ்ச்சிகள் தலைதூக்கினாலும், பொதுவாக திராவிடர் கழகமும் அமைதியான முறையிலேயே இயங்கி வந்தது. பெரியாரின் காலத்திலேயே தனி திராவிட நாடு கோரிக்கையும், சாதி ஒழிப்பும், சமதர்மக் கொள்கையும்

முனைமழுங்கிப் போய்விட்டன சாதி ஒழிப்பு தீண்டாமை ஒழிப்புப் பிரச்சாரத்தோடு நின்று விட்டது. பெரியாரின் பேச்சும் போக்கும் அவர் கையாண்ட முறைகளும் கற்றோரிடையே மனக்கசப்பை ஏற்படுத்தின.

திறமைமிக்க பிராமண இளைஞர்கள் வேலைதேடி பிற மாநிலங்களுக்கும், பிற நாடுகளுக்கும் செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. பெரியாரின் மூடநம்பிக்கை எதிர்ப்புப் பிரச்சாரம் மக்களிடையே செல்வாக்கு பெறவில்லை. இறுதியாக, பெரியாரின் இந்திய சுதந்திர எதிர்ப்பும், அதைத் தொடர்ந்து சி.என்.அண்ணாதுரையும் அவரது ஆதரவாளர்களும் கழகத் தைவிட்டு வெளியேறியதும் திராவிடர் கழகத்தை பெரிதும் பலமிழக்கச் செய்துவிட்டன.

இருப்பினும், பெரியார் மன உறுதியுடன் தனது சமூக, கலாச்சார, பகுத்தறிவு மனமாற்றப் பணியை தன் இறுதி மூச்சு உள்ள வரை (1973 டிசம்பர் 24) திராவிடர் கழகத்தின் தனிப்பெரும் தலைவராகத் தொடர்ந்து செய்து வந்தார். “பெரியாரின் வாழ்க்கை, வரலாற்றுத் திருப்புமுனையாகவும், புதிய சகாப்தத்தின் துவக்கமாகவும் இருந்தது” என்று குறிப்பிட்ட உள்ளார் கி.வீரமணி.

10. Describe the contribution of Maraimalai Adigal to Tamil Literature

தமிழ் இலக்கியத்திற்கு மறைமலை அடிகளின் பங்களிப்பு பற்றி விளக்குக

Early life

Maraimalai Adigal was born on 15 July 1876 to Cokkanata Pillai and Cinnammai. His birth name was Vedhachalam. He did his early schooling at Wesley Mission High School in Nagappattinam, but had to abandon his formal education with Fourth Form after his fathers death.

English and Sanskrit learning

His stint as a student in Wesley Mission High School Nagapattiam made him proficient in English and Sanskrit.

Education in Tamil literature

Maraimalai Adigal in spite of discontinuing his formal education after 9th grade, continued learning Tamil from the Tamil scholar Narayana Pillai, who was making his livelihood by selling Tamil palm-leaf manuscripts. He learnt Sanskrit and English through his own effort. He later authored several articles in Tamil monthly called Neelalochani. He later studied Saiva philosophy under Somasundara Naicker. With the help of Sundaram Pillai, author of Manonmaniam, he learned Tamil poetic dramas and thus acquired employment as a Tamil teacher in a school in Trivandrum.

Career

At the age of seventeen, he married Soundaravalli and soon after his marriage, he moved to Madras to work as a sub-editor to a journal Siddantha Deepikai. Later, in March 1898, he quit this job to work with V. G. Suryanarana Sastri as a teacher in Madras Christian College. In his time in Madras Christian College he toured throughout Tamil Nadu giving lectures on Saivam. At about the same time he started a society for Saivam called Saiva Siddhanta Maha Samajam. As a young teacher he was popular with his students who would visit his house to listen to his lectures.

In 1910 a decision was made by the Madras University to make the vernacular Tamil language optional for graduation in Arts subjects, leaving English as a medium of education. This decision caused many Tamil teachers to lose their jobs. Realising the vast knowledge and his great capacity as a teacher, Miller, the then Head of Christian College Madras, and other friends insisted that Adigal be given a job in the college. As the opportunity to teach Tamil was considerably reduced and few students opted to study it, the need for a full-time teacher was not a required. Adigal refused the offer and resigned to lead an ascetic life in a serene atmosphere outside the city and to study and do research in Tamil.

Works in Tamil literature

Apart from being a good orator, Adigal composed several Tamil poems. He authored more than 100 books. Other than essays and novels he wrote books dealing with literary

criticism, philosophy and religion, history, psychology and politics. His collections of poems to the Hindu god Sri Murugan, which he composed during the times of illness were published as Thiruvotri Muruhar Mummanikkovai in 1900. He also wrote poems from recollections of his teacher Somasundara Naiker in 1901 as Somasundarak Kaanjaakkam. This has been considered as one of his best works. He also released his research work on Tamil literature Mullaip Pattu Aaraichi for students of Tamil literature. He translated Kalidasas Abhijñānasākuntalam into Tamil as Sakuntalai.

Some of his prominent works include:

- Sinthanaikatturaikal 1908
- Arivuraikkovai 1971 – posthumous publication
- Maraimalaiyatalikal paamanaikkovai 1977 – posthumous publication
- Tamizhthai 1933
- Chiruvarkaana Senthamizh 1934
- Pattinapalaai Aaraaichi-yurai 1906
- Arivuraikkothu 1921
- Ilainarkaana Inramizh 1957 – posthumous publication

In 1911, he published his first novel, Kumuthavalli allathu Naahanaattarasi, an adaptation of English novel Leela by G. W. M. Reynolds.

He also wrote books on the subjects of self-improvement, self-help and personality development. These included Maranathin pin Manithar Nilai Human Life stage After Death, Mesmerism and Hypnotism and Tholaivil unarthal Telepathy.

Pure Tamil movement Tanittamil Iyakkam

In the year 1916 he became an expert of pure Tamil movement advocating the use of Tamil language devoid of loan words from Sanskrit. Thus he changed the name of Gnaana Saaharam to Arivukkadal and his title of Swami Vedhachalam to Maraimalai Adigal where Adigal is Tamil for Swami. Thus he is referred to as the "Father of Tamil Puritanism".

Maraimalai Adigal Library

Maraimalai Adigal spent most of his income on buying books. Research on the readership of his book collections show that between 20 April 1923 to 10 August 1930 a total of 1852 people had borrowed his books. The readership included people from Madras Presidency, Sri Lanka, Burma and Malaysia. Upon his death, on 15 September 1950, according to his will, the books were left for the people of Tamil Nadu and thus a library named after him was started in 1958 by the then MD, Padmashri V.Subbiah Pillai of South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society Ltd. at Linghi Street, Chennai. by adding more no of rare collection of Tamil books The library was a repertoire of books and journals, some printed way back in 1779.

In May 2008, the Tamil Nadu Government helped by allocating a space at Connemara Public Library but the library management is still with the present MD Rajagopal Muthukumaraswamy of South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society